

דבר העורכת

בצלם האלוהים ברא האלוהים את האדם ומרגע לידתו ועד יום מותו מחפש האדם דרך ומשמעות לחייו. מחפש עניין להגות ולעסוק בו. וכמו שכל אדם שונה מרעהו כך הוא גם דומה לו. וכל אדם משאיר את חותמו בחלד, עקבות המספרות את סיפורו. כמו שהיה בחייו - או כמו שהרשה שנראה אותו - כך נזכור אותו. להרי ברק היה את התשוקה לחיים. כך אני אזכור אותו - קל רגליים עם החיך והקריצה האהבה לבריות והאהבה לחיים.

היום כאשר אני מנסה לתת תמונה, איור, למילים שלדכרו... אני לא יודעת במה היה רוצה הרי שאבחר: באיור של משחק הרוגבי שאהב וניהל שנים רבות. או - בתמונה של שמחת נעורים - בנעורים שהעריץ את יופיים ולא יכול היה לשבוע מלצפות בהם.

להילדה הרעיה הנאמנה, ולנרמן הבן המסור, לג'ודי, לתמיר ושקד - אנחנו כאן איתכם. יחד עם הדיכרונות הטובים שילוו אתכם תמיד. מי ייתן ויחזקו הם אתכם.

יהי זכרו ברוך!

שושנה שרקי